

samling paa Sinde, at se Forholdet, som det er. Jeg gav gerne de forskellige Talere Ret i deres Betragtninger, blot vi kunde komme til en Afgørelse af Sagen. Men det kunne vi ikke i dette Øjeblik, fordi Landstinget ikke vil det, og fordi Landstinget staa stærkere end nogen Sinde. Derfor er det, at jeg i al Ærbødighed henstiller, om vi ikke nu skulle benytte den gunstige Lejlighed til at tage mod den udstrakte Haand og — uden at binde os til noget bestemt — se at faa en Forhandling i Gang med Landstinget, i Haab om, at det kan føre til en Ordning, hvorpaa der, som jeg sagde, kan leves meget godt i lang Tid.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Det ærede Medlem for Ollerup (Lohmann) og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) mente, at det vilde blive akkurat det samme med Hensyn til de to Klasser Ægteskab, selv om vi fik indført obligatorisk borgerligt Ægteskab. Det kan jeg ingenlunde indrømme. Det ligger simpelt hen deri, at Intolerance altid vil kunne træffes hos religiøse Mennesker. Den, som er bleven kirkelig viet, vil altid finde, at den, som kun er bleven borgerlig viet, mangler noget, og deraf vil opstaa denne mindre gunstige Dom over det borgerlige Ægteskab, som vil medføre, at de paagældende komme til at staa i 2den Klasse. Af denne simple Grund forekommer det mig, at man maa sige, at Ægteskabet er først og fremmest borgerligt — det er det første og vigtigste —, og finde Folk, at det ikke er nok, have de fri Adgang til at søge kirkelig Indstiftelse.

Jeg skal ikke strides med det ærede Medlem for Ollerup om Luther — det er saa længe siden, han levede og virkede —, lige saa lidt som om Grundtvig, men jeg er ganske overbevist om, at hvis Luther og Grundtvig havde været Medlemmer af dette Ting, vilde de begge have været ivrige Forsvarere af det obligatoriske borgerlige Ægteskab.

Naar den ærede Repræsentant for Ollerup forundrede sig noget over, at jeg havde talt for Regeringens Standpunkt og derigennem saa at sige givet den højtærede Justitsminister og den øvrige Regering et Slags Tillidsvotum, hvad man ikke er vant til at høre fra Socialdemo-

kraternes Side, skal jeg sige, at jeg har ingenlunde gjort det for Regeringens, men for Princippet Skyld. (Afbrydelse af *Lohmann*). Jeg opfattede det ærede Medlem, som om han mente, at jeg derved havde givet til Kende, at jeg vilde yde Regeringen særlig Tak. Jeg har kun godkendt det Princip, det Standpunkt, hvorpaa Regeringen staa, og det agter jeg vedblivende at gøre. Derimod fik jeg ganske vist ikke den Opfattelse, og jeg skulde beklage meget, om det ærede Medlem havde Ret deri, at den højtærede Justitsminister havde udtalt sig for, at vi fremtidig skulde kunne staa mere frit i denne Sag, og at der saaledes skulde være aabnet en Dør for en anden Ordning end den, som Folketinget tidligere har ønsket. Jeg opfattede Justitsministeren saaledes, at han fremdeles stod paa det Standpunkt, Regeringen tidligere har indtaget, og opfordrede dette Ting til vedblivende at staa paa det samme Standpunkt. (*Berntsen*: Hvad skulle vi saa i Fællesudvalg?). Vi have Lov til at haabe paa, at Landstinget vil give sig. For en Gangs Skyld kunde det være ganske interessant at se, om Landstinget ikke vilde give sig overfor Folketinget.

Maa jeg endnu gøre den afsluttende Bemærkning, at hvad det ærede Medlem for Vinderup (Svendson) udtalte om Indførelsen af borgerligt Ægteskab, at det var for tidligt, man skred dertil, kan man sige om enhver stor Reform. Mente man f. Eks. ikke i sin Tid, at det var for tidligt, man fik den almindelige Valgret? Blev det ikke hævdet, at Befolkningen først skulde opdrages dertil? Man faar aldrig en Befolkning til at gaa ind paa en god Sag, før man saa at sige præsenterer den paa den Maade, at nu skulle de leve sig ind i den. Den almindelige Valgret vilde man aldrig have lært at anvende, medmindre Befolkningen saa at sige var bleven tvungen til at anvende den i det offentlige Liv. Det forekommer mig, at det samme maa kunne siges her. Befolkningen vil hurtig lære at indordne sig under den Ordning, som her præsenteres den, og som jeg haaber det høje Ting vil staa fast paa.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.